Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26104
Copyright: Admont, Benediktinerstift

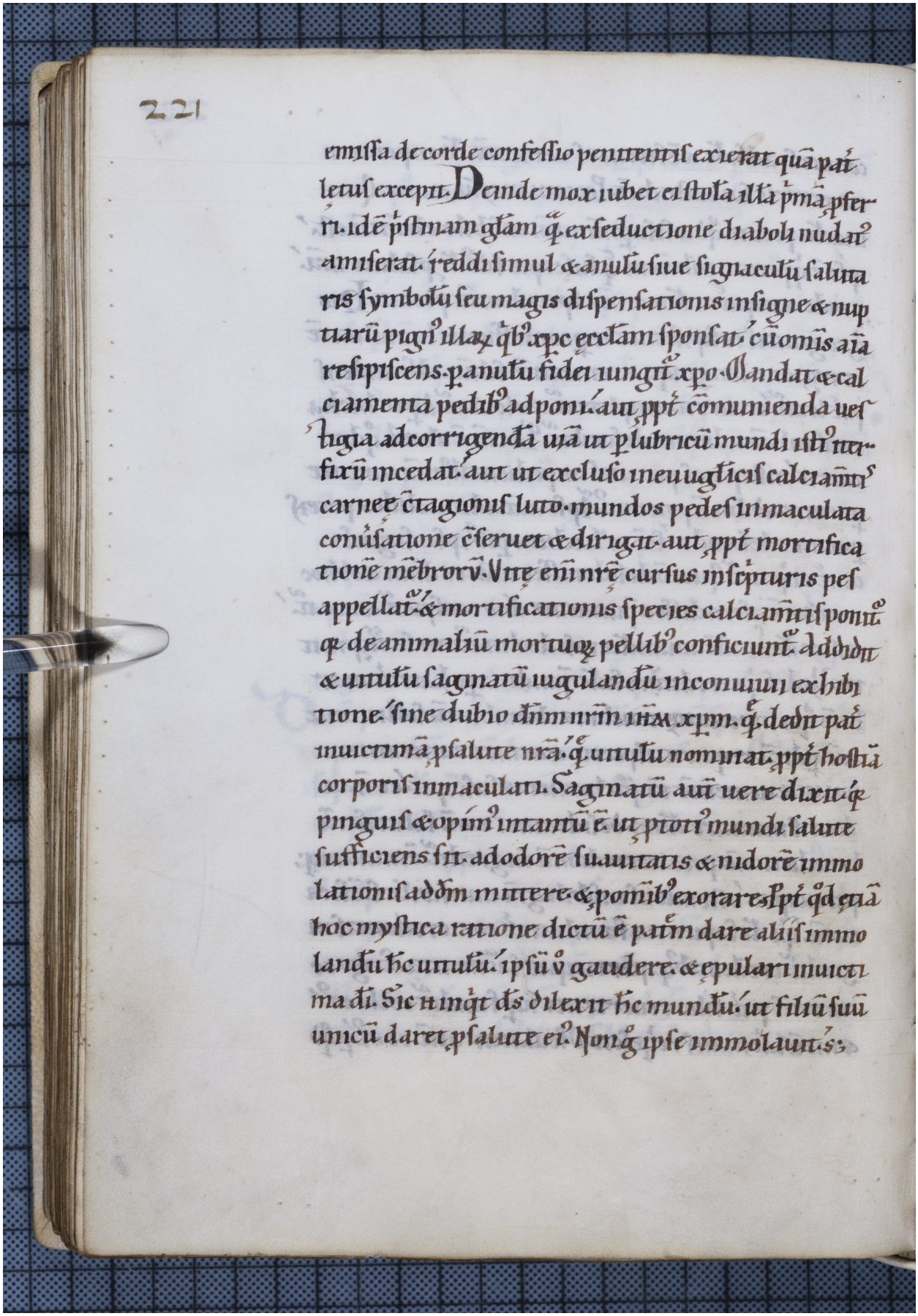

221

emissa de corde confessio penitentis excierat quã pa-
letus excepit. Deinde mox iubet ei stola illã pmã pfer-
ri. idẽ pstinam glãm q̃ ex seductione diaboli nudat
amiserat. reddi simul & anulũ siue signaculũ saluta-
ris symbolũ seu magis dispensationis insigne & nup-
tiarũ pignꝰ illa, qbꝰ xpc ecclam sponsat. cũ omis aia
resipiscens. p anulũ fidei iungit xpo. Mandat & cal-
ciamenta pedibꝰ adponi. aut ppt cõmuniendã ues-
tigia ad corrigendã uiã ut p lubricũ mundi istꝰ ter-
ficũ incedat. aut ut excluso ineuitabilis calciamẽti
carnee cõtagionis luto. mundos pedes in maculata
conuersatione cõseruet & dirigat. aut ppt mortifica-
tionẽ mẽbrorũ. Vite enim nrẽ cursus in scripturis pes
appellat. & mortificationis species calciamẽtis ponit.
q̃ de animaliũ mortuoꝝ pellibꝰ conficiunt. addidit
& uitulũ saginatũ iugulandũ in conuiuii exhibi-
tione. sine dubio dnm nrm iesm xpm. q̃ dedit pa-
tiuictimã p salute nrã. q̃ uitulũ nominat. ppt hostiã
corporis immaculati. Saginatũ aut uere dixit. q̃
pinguis & opimꝰ intantũ ẽ. ut p totꝰ mundi salute
sufficiens sit. ad odorẽ suauitatis & nidorẽ immo-
lationis addm mittere. & pomibꝰ exorare. spt qd etiã
hoc mystica ratione dictũ ẽ patrẽm dare aliis immo-
landũ hc uitulũ. ipsũ v gaudere. & epulari inuicti-
ma di. Sic enim dꝰ dilexit hc mundũ. ut filiũ suũ
unicũ daret p salute eiꝰ. Non q̃ ipse immolauit.